

## [Aksel Larsen.]

det første Ændringsforslag. Jeg forstaaer den ikke, fordi det kan dog ikke være i Modstrid med Regeringspartiernes og med Socialdemokratiets principielle Synspunkter. Det kan heller ikke være, fordi man mener, at det er umuligt for Statskassen at tilvejebringe det relativt lille ekstra Beløb, her er Tale om. Og det kan heller ikke være, fordi man mener, at uden denne Ændring har Lovforslaget større Chancer for at blive vedtaget. Efter den Betænkning, der er afgivet, og de Taler, vi har hørt her, er Chancerne nøjagtigt lige store i begge Tilfælde. Man maatte være forberedt paa, at Venstre og Konservative vilde modsætte sig denne Lovgivning, at Lovforslaget altsaa skal gennemføres paa Trods af disse Partiers Modstand, og at man altsaa maatte tage en alvorlig Kamp op for at bryde Landstingsflertallets Modstand i denne Sag.

Men naar det er Forholdet, saa er der altsaa overhovedet ikke Skygge af reel Begrundelse tilbage for at afvise det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 3. Jeg henstiller under disse Omstændigheder til Regeringspartierne og til Socialdemokratiet endnu en Gang at overveje det Standpunkt, de har taget, og at ændre dette Standpunkt. Det er jo endnu ikke for sent. Og der er saa meget mere Grund til nu at ændre det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har sagt, at man vil Krig overhovedet i Spørgsmaalet om Hjælp til de arbejdsløse; saa finder jeg, at saa skal Det konservative Folkeparti og Venstre have denne Krig. Men jeg er aldeles ikke i Tvivl om, at det kan lade sig gøre at bryde disse Partiers Modstand, hvis den fornødne Vilje er til Stede.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg forstaaer ikke helt denne Modstand mod en Hjælpeforanstaltning for de arbejdsløse. Hver Dag naar jeg kommer herved paa Slotsholmen, og naar jeg gaar herfra, passerer jeg „Dagens Nyheder“s Hus ved Stranden. Det er ekstraordinært udsmykket i Anledning af Julen, og Udsmykningen, som formodentlig ikke har været helt billig, skyldes, at man vil reklamere for „Dagens Nyheder“s Juleindsamling til de fattige. Læser man „Dagens Nyheder“ og læser man „Berlingske Tidende“, eller læser man Det konservative Folkepartis og Venstres Blade ude i Provinsen, faar man at vide, i mægtige Opraab og rørende Artikler og smaa Notitser, at der hersker en kolossal Nød og Elendighed i dette Land, og at alle Kræfter maa anspændes, for at man blot kan faa opfyldt

den ganske beskedne Fordring at møtte de sultne Munde Juleaften. Under de Omstændigheder maa jeg sige, at jeg begriber ikke rigtig, hvorledes de Herrer vil forsvare deres Holdning. Paa den ene Side agiterer man i Pressen med den Nød, som er til Stede her i Samfundet, og jeg er ikke af den Opfattelse, at man overdriver i Beskrivelsen deraf. Paa den anden Side erklærer man: vi vil ikke afhjælpe denne Nød paa nogen Maade.

Det er utiltalende, det, der foregaar her. Det er utiltalende, at man paa den ene Side hævder, at Danmark har en glimrende Sociallovgivning, og paa den anden Side hvert Aar ved Juletid taler om en Nød og Elendighed, som næsten er ubeskrivelig. Det er utiltalende, at man nægter at lade Samfundet og dets Organer, Stat og Kommuner, opfylde blot en beskedent Del af deres Pligt over for de nødstedte, i dette Tilfælde over for arbejdsløse, og paa den anden Side roligt understøtter, at Velgørenhedssvindelen blomstrer i Landet, som den gør.

Ordet Svindel er ikke for groft, for vi ved udmærket vel — vi faar det dokumenteret gennem Venstres og de Konservatives Holdning i denne Sag —, at naar den borgerlige Presse laver Juleindsamlinger og opfinder den hykleriske Devise, at intet Barn maa gaa sultent i Seng Juleaften — de maa bare gerne sulte alle andre Aftener Aaret igennem —, saa skyldes det ikke Hensynet til Nøden, men Hensynet til Abonnementsprotokollerne. Man haaber, at man ved disse Julevelgørenhedsindsamlinger, som ikke er andet end Reklametricks, kan skaffe sig flere Abonnenter eller kan knytte de Abonnenter, man har, fastere til Bladene og samtidig i nogen Grad naturligvis fylde Abonnenterne med et eget indre sjæleligt Velvære. Det er dog saa rart beroligende, naar man har givet en ussel Brøkdæl af sit Overskud til en saadan Juleindsamling, at man saa kan være sikker paa, at man har købt sig Aflad: Samvittigheden er i bedste Orden, man har opfyldt sin Pligt over for de fattige her i dette Samfund.

Det er utiltalende, at et Foretagende som Frelsens Hær kan fortsætte sin Virksomhed under de Former, hvorunder den drives hele Aaret igennem, men ganske vist drives med særlig Ihærdighed nu ved Juletid, oven i Købet i Samarbejde med Dagspressen. Vi har i de sidste Dage været ude for et karakteristisk Angreb paa Sociallovgivningen og de arbejdsløse. Det er en af Frelsens Hærs Ledere, der har frem-